

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Pretium annuae subscriptionis in Hungaria: 4 coronae. — Telephonum: 132—98.

Otho Herman

unus omnium Hungarorum doctissimus annum agens septuagesimum nonum vitā excessit, quae omnibus exemplum ad imitandum esse potest. Amor patriae, morum probitas, litterarum studium paucis huius aetatis hominibus perinde colebatur, ac illi.

Humili loco ortus magistris carens, propriis studiis doctrinam de rerum¹ natura¹ adeo addiscebat, ut ipse magister historiae naturalis doctissimus evaserit, qui quidem non verbis, sed litteris docebat. Scripsit enim tria volumina de araneis² Hungariae, duobus voluminibus comprehendit historiam rei per Hungariam piscatoriae;

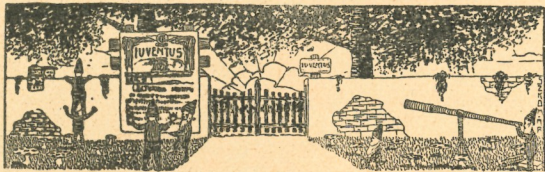
sequebantur opera de avibus septentrionis, de occupationibus Hungarorum in primordiis³ rerum.³ Magnum publicavit opus, pulcherrimis imaginibus additis de Hungariae avibus. Longa est series illorum, quae de avium migratione scripsit.

Non solum litteris dabat operam tantus hic vir, sed etiam rem⁴ publicam⁴ capessivit.⁴ In regni enim publico consilio semper intrepidus defensor erat salutis publicae et cum periculo potentiorum offensorem. Nunquam enim easpectabat, quae sibi expedirent,⁵ verum semper populum, semper cives.

In egestate igitur, qua vixerat, etiam obiit. Sed

¹ természettudomány
² pók ³ őskor ⁴ politikával foglalkozott ⁵ hasznára van.

vitae claritas, sed virtutis exemplar, quod in Othone Hermano semper admirabamur, posteritati narratum et traditum superstes erit.

LECTORIBUS MINIMIS.

Camelus et asinus

dies noctesque onera gravia portare coguntur, adeo, ut fugam capessere decreverint. Tempus idoneum nacti¹ aufugerunt in silvam densam, ubi omnium rerum affluentia² copia

abundantes in tuto vivebant, quia nemo eos reperire potuit. Optime tempus agebant, ut nunquam melius cupiverint.

Epulabantur³ et dormiebant. Praesertim asellus tam pinguis⁴ esse coepit, quam utriculus⁵ inflatus. Semel in hilaritate — etsi camelus eum monuit, rudium⁶ maximum,

et a hominibus iam diu auditum, sustulit,⁹ ut tota regio vicina resonaret. Homines, qui hoc audiebant, accurrerunt et fugitivos capere voluerunt. Qui terrore percussi in fugam se dabant. Cucurrerunt, quantum poterant, sed asinus obesus⁷ cito defatigatus est. Hanc ob causam dixit: «Ego iam currere non possum, quaero te, ut in humeros me tollas». Camelus validus benevolusque precibus obtemperavit et sic pervenerunt in montem altum, qui supra saxa praerupta⁸ eminebat.

Hic iam eos non sequebantur instantes⁹ homines. Camelus gaudio saltare coepit, quamquam asinus eum monuit, ne hoc faceret, quia ex humero socii decidens facile in altitudinem deiceretur.

Camelus non fuit dicto audiens, exsultavit¹⁰ saltavitque, falsus¹¹ est vestigio¹¹ et una cum asino in altitudinem delapsus est: exanimes extenduntur¹² humi, praeda vulturum.¹³ Libertas pulcherrima est, sed libertate prudenter utendum.

Convertit G. Bermann.

¹ kap ² gazdag ³ lakmározik ⁴ kövér ⁵ tömlő
⁶ ordítást hallat ⁷ elhízott ⁸ meredek ⁹ üldöz ¹⁰ ujjong
¹¹ kicsúszik ¹² kinyúlík ¹³ keselyű

Lapicida.¹

Fuit olim lapicida quidam pauper, qui sorte sua minime contentus erat. In² dies² magis eum et operae et laboris taedebat, querensque egestatem suam «quid est, — inquit — quod vivam? Utinam dives essem! Nunquam tantopere fatigari cogerer; insidens pulvillis³ molli-ter fartis⁴ otio dulci fruerer, veste ornatus serica!»⁵

Talia autem illo secum volvente angelus caelo devenit dicens: «Quae cupis, habeas! Nec argentum nec quaecumque in votis⁶ habueris, tibi deerunt!»

Non multo post contigit, ut illum per urbem rex curru veheretur splendidissimo. Vidit eum homo pecuniosus, sceptrum manu tenentem eburneum⁷ aureumque capite gerentem diadema,⁸ triumphantem multitudine acclamante. Et stomachatus⁹ exclamavit: «O fortunam regis unicam et exoptabilem! Nihil est, quod malim!»

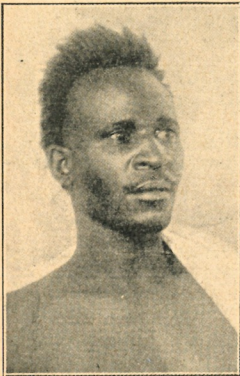
Et angelus iterum caelo devenit dicens: «Etiam regius honor et apparatus cultusque necnon sceptrum et diadema tibi dabitur! Veharis per vias, omnium mortalium honoratissimus!»

Sed alia fors felicitatem ei ereptura erat. Cum enim soles¹⁰ assidui ardoribus¹¹ herbas frugesque comburent, vehementer rex indignari caepit, quod sole infirmior esset

¹ kőfaragó ² napról-napra ³ párna ⁴ töm
⁵ selyem ⁶ kívánság ⁷ elefántcsont- ⁸ korona ⁹ mér-
gesen ¹⁰ napsütés ¹¹ hőség

GEOGRAPHICA

Bellum nefarium, quod inviti¹ gerere cogimur, miscet quadrata rotundis, ut apud

poetam scriptum legitur. Homines, quibus antea familiarissime utebamur, nunc hostes pessimi habendi sunt. Crudelitates immanissimae, quae antea vitatae erant, nunc apud hostes nostros vulgo instrumenta belli gerendi habentur. Antea proeliantes in bello id agebant, ut hostes ad²

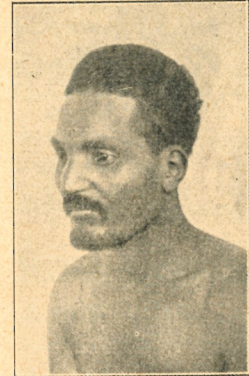
arma² inutiles² redderent; nunc Galli, sed imprimis Britanni, bellum quam atrocissime gerendum putant.

Praeter machinas mortiferas quaecunque atrocia excogitant, et Germanos captos quae-sitissimis cruciatibus afficiunt, a quibus rependendis³ animus Germanorum prorsus abhorret.

In pictura ostenduntur novissimi socii

et amici Gallorum et Britannorum, quos contra Germanos arcessebant. Utrique vulnerati feri Bruxellis asservantur. Publica⁴ auctoritate⁴ nuntiabatur alterum, a Guinea oriundum, a iudicibus⁵ castrensibus⁵ lege interrogatum confessum esse domi, in pago suo inveniri, qui carne humana vescerentur; se ipsum nunquam carnem humanam gustasse affirmat. Quod et credere et addubitare possis de Britannorum et Gallorum amicis novissimis. Alter socius et amicus Britannorum et Gallorum, quem pictura demonstrat, Senegalensis est, condignus commilito alterius.

Non est dubium, quin feri in bellis Europaeis contra ius gentium usurpentur. Utique ridiculum est, cum Britanni et Galli cum his sociis et amicis pro cultu⁶ et⁶ humanitate⁶ se pugnare affirmant.

¹ akaratunk ellenére ² harc képtelen ³ viszonzó
⁴ hivatalosan ⁵ hadbíró ⁶ kultúra.

neque suo ipsius ori regio quidem parcere-tur.¹² Tum sol esse voluit.

Et angelus coelo devenit dicens: «Voluntati tuae obtemperatum¹³ esto!»

In solem itaque mutatus herbas frugesque comburebat summoque cum gaudio principum ora regumque. At nubes spissa¹⁴ et atra radios non transmisit, verum fractos reiecit. Et irato animo, quod magis polleret¹⁵ se ipso, nubes esse desideravit.

Et angelus petenti satisfacit.

Abiit igitur in nubem. Aestus¹¹ tunc avertere gaudebat largosque imbres in arva effundere. Sed frustra grandines¹⁶ quoque saevissimae cadunt in durum saxum, quod minutatim¹⁷ eas diffindens ne minimum quidem loco movebatur. Qua de re piguit¹⁸ nubem imbecillitatis suae, tristisque conquirebatur sese non esse saxum tam firmum et constans,

Et angelus coelo devenit vertens illam in rupem durissimam.

Postquam densissimis imbribus grandinibusque perniciosissimis et tempestatibus atrocissimis aliquamdiu restitit, homo venit dolabram¹⁹ ferens et scalprum²⁰ fabrile,²⁰ ac malleo²¹ gravi lapides ex saxo excidere coepit. Tum vero indignans «quis — inquit — meo ex gremio²² lapides effringere audet?» Et impense rogabat, ut esset homo tanti laboris tantaeque operae.

Et angelus coelo devenit dicens: «Fias, qui antea fuisti!»

Ergo factus est lapicida, et beatus posthac maximeque sua sorte contentus vivebat.

Ios. Kolon (Neisse).

¹² megkimél ¹³ engedelmeskedik ¹⁴ sűrű ¹⁵ tehet
¹⁶ jégeső ¹⁷ apróra ¹⁸ restel ¹⁹ ásó ²⁰ véső szer-szám ²¹ kalapács ²² kebel,

Huszarorum cantus.*

Cum tu scholae dicis vale,
Non consulis¹ tibi male:
Militiae cum das nomen,
Vitae tuae bonum omen.

Acri framea³ praelectum,
Sericea⁴ zona cinctum;
Calcaria⁵ dum sonabunt,
Cuncti tantum te spectabunt.

Equitabis cum ad castra,
Elevaberis ad astra.
Nomen tuum hic fulgebit,
Gloriā aeternum erit.

Sonipedi² insidebis,
Auro, argento splendebis;
Huszarorum pulchrae vestes
Fortitudinis sunt testes.

Qui iam cassidem⁶ videbunt,
Cristam⁷ cuncti invidebunt;
Elegantiam tum unā
Mirabitur sol et luna.

Quotiescunque pugnabis,
Tu de hoste triumphabis,
Terrā mari gloriosus
Miles fortis studiosus.

* Hoc carmen, magis iocosum, quam serium sine nomine Vindobonā ad nos mittebatur. Quamquam minorum gentium poetarum opus esse videtur, tamen luce prohibere noluimus.

¹ gondoskodik ² paripa ³ rojt, zsinór ⁴ selyem- ⁵ sarkantyú ⁶ sisak ⁷ taréj.

Parvus excubitor Lombardus.

Ad narrationem E. de Amicis *Andreas Szabó*.

II.

Puer caput ad sinistram convertit: ex templo stridor¹ acutior, priore humilior aërem percussit. Parvulus contremuit. — Mehercle — exclamavit — me petere videntur. Glans missilis proxima praetervolavit.

— Descende! — exclamavit centurio imperiosus atque irritatus.

— Statim descendam², respondit puer. Arbore defendor, hoc dubitare noli. De sinistra... scire velis...

— De sinistra... respondit centurio iratior, descende tamen!

— A sinistra — clamavit puer illuc conversus — ubi sacellum³ est, videtur mihi...

Tertius stridor sibilus⁴ audiebatur. Eodem momento puerulus aliquamdiu truncum ramosque corripens deorsum labitur, mox praeceps⁵ brachiis apertis decedit.

— Res⁶ mala!⁶ exclamavit centurio accurrens.

Puer tergum humo impegit⁷ et brachiis distentis supinus⁸ mansit. E pectore sinistro

rivulus sanguinis defluere visus est. Decurio cum duobus militibus equo desilire, centurio ad puerum se⁹ inclinare⁹ eique vestem aperire. Glans in pulmonem¹⁰ intravit.

— Mortuus est! exclamavit centurio.

— Non! vivit, respondit decurio.

— Ah, miselle puer! probe puer! — clamavit centurio. — Animosus¹¹ esto! Sed dum ei animum confirmat sudariumque¹² vulneri apprimat, puer oculos distorsit, caput demisit: exspiravit.

Centurio pallidus mortuum paulisper intuebatur, deinde placide in gramine collocavit; surrexit et diu eum spectabat. Decurio quoque et duo milites immobiles eum spectabant, ceteri ad hostes conversi steterunt.

— Miselle puer! repetebat centurio tristis. Oh puerum pauperem, probissimum! Tum ad casam accessit, vexillo tricolori de fenestra dempto¹³ mortuum parvulum cooperuit,¹⁴ facies inoperta mansit. Decurio soleas cum pileo, baculo, cultro ad latus mortui deposuit.

Momentum adhuc temporis taciti steterunt, postea centurio ad decurionem conversus: Arcerā¹⁵ militari¹⁵ eum asportari iubebimus, miles¹⁶ enim mortem oppetivit,¹⁷ a militibus sepelietur. — His dictis mortuo oscula iactans praeceptum¹⁸ dedit: Con-

¹ süvítés ² átzüg ³ kápolna ⁴ füttyülő ⁵ lefelé
⁶ átkozott dolog! ⁷ odaüt ⁸ hanyatt ⁹ hajlik ¹⁰ tüdő
¹¹ bátor ¹² zsebkendő ¹³ elvesz ¹⁴ betakar ¹⁵ katonai
egészségügyi kocs ¹⁶ (mint) katona ¹⁷ fogad
¹⁸ vezényszó

scendite equos! et omnes in sellas¹⁹ saliunt, turma viam pergit...

Paucis horis post mortuus parvus militari funere honoratus est. Sub occasum solis universae stationes²⁰ exercitus Italici in hostes movebantur et eadem viā, quam turma equitum carperat, nunc levis armaturae legio incedebat, quae ante paucos dies collem ad Sanctum Martinum multo sanguine rigaverat.²¹ Nuntius pueri mortui inter milites pervulgabatur, antequam castra mota sunt.

Via rivulo praetexta²² nonnullos passus a casa ferebat. Cum primi praefecti legionis cadaver parvum, in ima fraxino, vexillo tricolori coopertum viderent, gladiis salutabant; unus illorum inclinabatur⁹ in ripam rivuli, quae florida²³ erat et duos flosculos²⁴ in puerulum iniecit. Tunc omnes milites praetereuntes multitudinem florum in eum spargebant, ita ut brevissimo tempore floribus cooperiretur. Omnes praefecti cum militibus, qui incedebant, salutationes miserunt: Vale, parvule Lombarde, atque ave! Placide quiescas, flavule!²⁵ Macte²⁶ virtute!²⁶ Oh te felicem, vale! Alius centurio crucem fortitudinis ei proiecit, alius frontem osculatus est. Et flores continenter in pedes nudos, in caput flavum, in pectus sanguineum cadebant.

At ille dormiebat in herba, vexillo involutus, facie pallida, quasi subridens, pauper puer, ac si has salutationes sentiret et beatus esset, quod vitam pro sua Lombardia profundere potuisset.

¹⁹ nyereg ²⁰ előrs ²¹ öntöz ²² szegélyez ²³ virágos
²⁴ virágocska ²⁵ kis szőke ²⁶ derék.

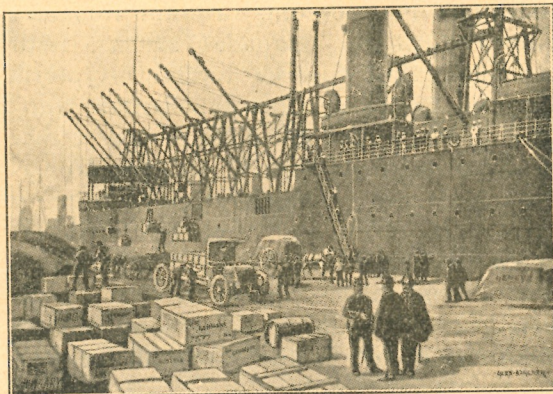
In Gallorum actis diurnis nuper legimus musea Parisina clausa esse, quia custodum numerus, iam antea diminutus, compluribus evocatis¹ novissime magis etiam

decreverit. Quae cum ita essent, multa artis² opera² nimiā cautione adhibitā Parisiis asportata sunt. In museo, cui nomen est Louvre, nullum artis opus relinquebatur, cum et nostra et sociorum musea integra manerent.

Curatores³ rei publicae Italicae navigabilem fossam, viginti quattuor chiliometrorum longam, inter Lacum⁴ Verbanum⁴ et Montem Sempronium⁵ depressuri⁶ sunt. Aquarum cadentium magnitudo viginti milia equorum vires adaequabit, quae in usum operum⁷ officinarum⁷ conferentur. Sumptus [LXXVII]⁸ litarum in fossam aedificandam consumenda erunt.

Sub finem mensis Septembris etiam in America multum loquebantur homines de bello Europaeo. Aliquis bellum diuturnum fore dixit. Quod cum puerulus quidam audisset, interrogavit: Num bellum ultra Sanctum⁹ Natalem⁹ mansurum est? — Manebit, erat responsum. — Oh pauperes liberos, exclamavit puerulus. Quis eis ornabit Sancto Natali arborem festam?

Cogitatio belli in parvulo nil nisi cogitationem parvulorum, in Europa forte egen-

tium¹⁰ movit. Ephemeris una vel altera, mox ducentae de puerulo narrabant, quem sortis puerulorum Europaeorum miserebat; simul liberos Americanos invitabant, ut pro facultatibus collationem¹¹ facerent. Toti rei praeerat Scholarum Consociatio Ameri-

¹ behív ² műemkek ³ kormány ⁴ Lago Maggiore
⁵ Simplon ⁶ épít ⁷ gyáripár ⁸ 7,700.000 ⁹ karácsony
¹⁰ nélkülöz ¹¹ gyűjtés

cana, qua [CLXXX]¹² puerorum et puellarum comprehenduntur. Urbibus praefecti, collegia,¹³ societates,¹³ circuli¹³ Foederatorum Civitatum operis socios se offerebant. Viarum ferratarum administratores dona collata gratis Novum¹⁴ Eboracum¹⁴ comportabant, praeses autem Civitatum Foederatarum permissionem dedit, ut navi longa, cui nomen est Iason, in Europam veherentur. Quinta pars rerum lusus sunt, reliqua sunt vestimenta. Prima statio navis erat Southampton, ubi dona liberis Britannicis et Belgis destinata, deinde Massiliae liberis Gallicis, tum Genuae exponebantur Hungaris, Germanis et Austriacis; quae denique Slavis erant missa, in portum Russiae, Archangelsch dirigebantur.

Parvuli Americani cum donis etiam litteras suavissimas miserunt amicis ignotis Hungaricis aliisque. Americanorum beneficia his diebus maestis praestita «manent alta mente reposita».

Ante nonnullos annos, cum de pace aeterna somniabamus, auctore Russorum imperatore Hagae Comitum templum pacis aedificatum est. Ad opus ingens perficiendum unusquisque populus aliquid contulit:¹⁵ Itali opus marmoreum, Britanni imagines vitreas, Austriaci lampades aëneas, Galli peripetasmata,¹⁶ quae de nomine inventoris ipsorum linguā gobelins appellantur, Hungari quattuor vasa faventina,¹⁷ quae nuper confecta sunt. Ex¹⁸ quo¹⁸ artifices ad certationem¹⁹ provocabantur, multa commutata sunt. Russorum imperator deposuit personam pacis mendacem, innumerabili autem trucidatorum numero luce clarius demonstratur, quid valeant somniantium vanae²⁰ species²⁰ pacis. Quae cum ita sint, his temporibus maestis ridendum foret, si illa vasa Hagae Comitum mittantur. Vasa pacis in museo quolibet nostro collocari dicuntur.

Henricus Sienkiewicz socius Academiae litterarum Russicae cooptatus²¹ gratum animum significaturus, libellum in Germanos conscripsit. Libello, qui contumeliosis verbis plenus esse dicitur, cives suos ad bellum contra Germanos et nos instigaturus est. Idem ille Sienkiewicz initio belli apud

nos morabatur, tamen sine ulla noxa²² dimissus est. Ceterum dubitamus Polonos eodem amore Russorum captos esse, quo Sienkiewiczium. Pro scutica,²³ pro Siberia, pro corporibus et animis civium servitute oppressis nimium gratus nobis Romanensium fabularum scriptor Polonus apparet, qui singulares²⁴ animi²⁴ notiones²⁴ de libertate habere videtur.

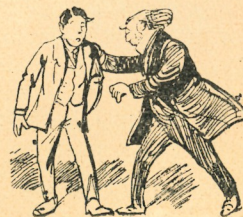
Edmundus Szamovolszky aetatis anno XXXVI. mortuus est. Sculptor eximius ante hos sex annos e certatione,¹⁹ quae de statua Libertatis ponebatur, victoriam tulit. Exteriorum tunc gentium artifices clarissimi palmam ei adiudicaverunt. Laboris socius erat Stephanus Gách, qui nunc opus inceptum perfecturus esse traditur.

Günther et **Tiede** nosocomi²⁵ Germani a Gallis capti sunt, ubi iisdem ministeriis fungebantur. Nuperrime armarium²⁶ efrigisse et lintea²⁷ exprompsisse accusati subita necessitate se ad «crimen» committendum adactos fuisse declarabant, quia in mora²⁸ periculum fuisset. Quod quamquam testibus manifestis probabatur, tamen Germani in carcerem coniecti sunt. Oh turpe odium, oh iniuria, quid non humana pectora cogis!

¹² 18,000.000 ¹³ társadalmi egyesületek ¹⁴ New-York ¹⁵ hozzájárul ¹⁶ szőnyeg ¹⁷ fayence ¹⁸ mióta ¹⁹ pályázat ²⁰ hiú álom ²¹ bevásárlt ²² bántódás ²³ kancsuka ²⁴ különös fogalom ²⁵ betegápoló ²⁶ szekrény ²⁷ fehérnemű ²⁸ késedelem.

Viri docti novissime multum de progressibus narrant, quos ars¹ medendi¹ fecisse affirmatur. Singula aegroti corporis membra eximuntur,² deinde examinantur, tum examinata et refecta in corpore sine incommodo aegroti reponuntur.

¹ orvosi tudomány ² kivesz

Inter hos viros doctos familiarissimus mihi est medicus, qui huic rationi medendi iam multos annos operam dat. Nuper forte domi meae aderat, cum nepotem meum, adulescentulum septemdecim annos natum conspexit. Puer paulo tristiores aspectum praebebat: languidus,³ ore pallido, morosus incedebat, neque tamen causam status⁴ deterioris⁴ afferre potuit.

Medicus ille celeberrimus permissionem rogavit, ut suā ratione statum discipuli inquirere⁵ posset. Prehendit⁶ igitur recusantem, deinde eum sopivit,⁷ tum cerebrum scrutatus⁵ est. Nobis rogantibus scripturā et imaginibus persequeretur, quae in cerebro expertus erat:

Puer misellus tantam copiam litterarum hauriebat, quantam cerebrum imbecillum «concoquere»⁸ nequivit. Medicus ipse cerebro inspecto summa admiratione exclamavit. Ceterum hic sequuntur imagines cum descriptione, ab ipso tradita.

Indigesta⁹ series scriptorum nostrorum aetatis antiquissimae cum minutissimis¹⁰ opusculis atque annis editorum operum. — Tanta diligentia et cura apparebant singuli poetae alique scriptores, ut etiam imagines eorum in cerebro effictae esse viderentur.

Sequebantur Graeci et Romani confuse¹¹ permixti:¹¹ duces, scriptores, poetae, oratores alique viri docti.

Homerus cum Tacito, Socrates cum Cicerone, Sophocles cum Horatio, ceteri cum partibus operum selectis. Praeterea doctrina vitae antiquae cum artis Graecae et Romanae operibus!...

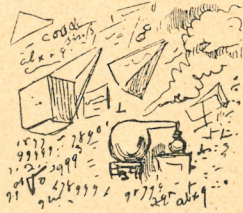
Accusativi cum infinitivis cum aoristis cum ablativis absolutis cum verborum anomalibus promiscue¹² choros¹³ ducere¹³ videbantur.

Quos haec pictura demonstrat, maximi

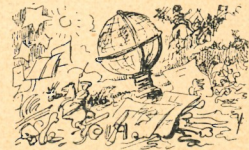
sunt poetae omnium gentium: minus clare apparet imago Dantis cum versuum milibus Divinae Comoediae. Quasi per nebulam adesse videtur poeta Britannorum clarissimus, quo se novissime indignissimos praestabant: Shakespeare, Coriolanus, Caesar, Rex Lear, Hamlet, Macbeth, aliorum umbrae tragediis Shakespearianis capita proferebant. Quid de Germanorum lumine maximo dicam? Goethe puero misero plurimum mali attulisse videtur, quippe qui in omnibus artis poeticae generibus immortalitate singulari floret. Oh discipulum miserandum, cui tot operum tituli ediscendi erant! Quamquam aliquid solatii puero allatum est, quod in hac societate ingenium Gallorum frustra requiras.

Dic mihi Musa... quae confusio¹⁴ et¹⁴ perturbatio¹⁴ picturā demonstrat. Mathematica cum trigonometria, logarithmi cum percepto Pythagorae, geometria cum radicibus, numeris cubicis,¹⁵ et — oh rem difficillimam! — apparet sinus cum cosinu et fratribus quattuor similibus, — ut omittam miracula, quae de rerum natura cerebro nimium¹⁶ onerato¹⁶ inerant. Etiam arcana¹⁷ historiae naturalis in cerebro efficta ostendebantur, sed ob temporis breviter delinearum¹⁸ non poterant, quamquam animalium multitudine vivarium¹⁹ maximum, plantis campos, hortos et silvas, metallis montes compleveris.

Locorum et regum nomina temporibus miscuntur.²⁰ Ad memoriam rerum gestarum perventum est. Loca geographica pugnibus

³ fáradt ⁴ rossz állapot
⁵ megvizsgál ⁶ megfog ⁷ el-
altat ⁸ megemészt ⁹ rendezetlen ¹⁰ aprólékos ¹¹ össze-
sze-vissza zavarva ¹² vegyesen ¹³ táncot jár ¹⁴ össze-
szevisszaság ¹⁵ köb ¹⁶ túlterhelt ¹⁷ titok ¹⁸ lerajzol
¹⁹ állatkert ²⁰ váltakozik

gnatis ac pacibus compositis variant. Medium locum obtinet globus, in quo terrae mariaque picta cernuntur. A sinistra lucent stellae cum sole, quorum motus, mundi ac terrarum magnitudo, rerum²¹ natura²¹ a iuvenibus cunctis, etiam cerebri imbecillioris ediscenda sunt.

Quod medico in cerebro nepotis mei conspicuum²² erat, en videtis equites duos: alterum supra, alterum infra. Cogitationes²³ pueri ergo militiam tenentur:²⁴ his temporibus bellicosus miles esse cupit. Inde languidus, morosus, pallidus factus est. Post causam morbi inventam haud difficile erat etiam medicinam invenire. Cerebrum rationesolita purgatur, deinde in capite adulescentuli reponitur, ut in pictura videmus. Discipulus somno experrectus²⁵ novum cerebrum capiti inesse statim intellexit. Primum quidem sane perterritus est, cum cerebrum tot rebus doctis spoliatum animadvertisset; sed a medico edoctus singulas scholae disciplinas in²⁶ ordinem²⁶ digestos²⁶ esse comperit. Quod maximo eum gaudio affecit; plane quidem, cum medicus ei polliceretur²⁷ hac via facillime ad militiam aptum fieri.

Inde puer summis viribus scholae operam dedit. Cogitationes in ordinem semper digessit, progressus facit optimos et proxime iam nomen²⁸ daturus²⁸ est.

²¹ a világ berendezése ²² feltűnő ²³ gondolat ²⁴ lefoglal
²⁵ felébred ²⁶ rendbe szed ²⁷ megígér ²⁸ katona lesz.

AENIGMATA.

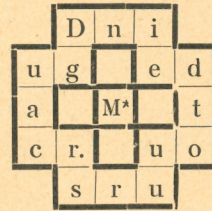
I.

Quattuor vocabula constant e quaternis litteris: animal, arbor, coniunctio negativa, locus, qui saepe pro «aula» dicitur. Haec vocabula aliud sub alio positum et dextrorsum et deorsum lecta eadem significabunt.

M. Wrónksi (Cracovia).

II.

I. Otoltics (Győr).

III.

Bi, ci, con, di, fa, men, mes, mum, op, ti, tum. Hae syllabae ita componantur, ut sententia fiat.

S. Fehér (Temesvár).

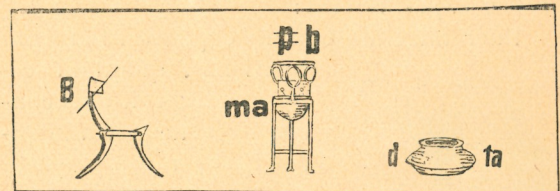
IV.

Significat vox mea avem, per lacum ultro citroque natantem; significat etiam filium Stheneli, Liguriae regem.

I. Oszterhüber (Losonc).

V.

L. Irsik.

Solutiones aenigmatum numeri 1.

I. O
A R A
C R E T A
O R E S T E S
M A T E R
V E R
S

II. 1. Verona. 2. Sulmo.
3. Ostia. 4. Mantua.
5. Roma. 6. Misenum.

III. Inter arma silent Musae.

Aenigmata recte dissolverunt: B. Ahlwart Linz, F. Bella Pozsony, B. Cserny Debrecen, I. Dávid Kolozsvár, C. Eleméry Budapest, Z. Ernyey Budapest, T. Frank Budapest, L. Györy Sopron, L. Karleusa Brassó, P. Kollár Arad, R. Langer Berlin, F. Malinár Besztercebánya, G. Papp Szolnok, L. Rónay Budapest, B. Szabady Kolozsvár, I. Weiszhaus Budapest.

Praemium Bernhardo Ahlwart sorte obvenit. Laude affectus est Gabriel Papp, qui aenigmata accuratissime solvit.

Filii mei, nolite bellum praetextui sumere solutionibus neglectis; immo rogo vos, ut tot aenigmatum solutiones mittatis, quot solvere valetis. — De litteris proxime.

Moderator ephemeridis STEPHANUS SZÉKELY DR. Budapestini, I., Lógodi-utca 73., ad quem litterae quaecunq; mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis: Magyar Középiszkola.